

Miscellanea oölogica et nidologica, VII,

DOOR

TSJEARD Gs. DE VRIES.

Een merkwaardig legsel van de kleine pluvier, *Charadrius dubius hronicus* Gm.

Na het ter perse gaan van ons vorig orgaannummer, waarin ik eenige, dit jaar gekregen, interessante aanwinsten mijner collectie beschreef, had ons medelid, de heer Jan P. STRIJBS, de vriendelijkheid, mij een zéér merkwaardig — verlaten — legsel van de kleine pluvier te zenden, dat hij, den 21en Juni, op een opgespoten terrein aan het Noordzeekanaal, had gevonden en den 9en Juli — daar het blijkbaar door de vogels in den steek was gelaten — had meegenomen.

Alle 4 eieren zijn normaal van kleur en teekening, doch één exemplaar is veel grooter dan de andere.

De afmetingen en het gewicht bedragen resp.:

31.9	×	22.8	mm.	en	0.495	gr.
30.7	×	22.6	„	„	0.476	„
30.4	×	22.7	„	„	0.471	„
35.7	×	25.1	„	„	0.546	„

De maten der eerste drie ova komen dus vrijwel overeen met de opgaven van VAN PELT LECHNER¹⁾ (gemiddeld 30.2 × 22.0 mm. en 0.440 gr.) en van REY²⁾ (in doorsnee 30.2 × 22.3 mm. en 0.471 gr.) doch het laatste exemplaar loopt er geheel uit en is nog vrij wat grooter dan de, door REY medegedeelde, maxima, nl. 32.8 × 23.0 en 31.1 × 23.2 mm.

Bij het prepareren maakten de eieren den indruk van bebroed en onbevrucht te zijn.

De inhoud was nl. niet verdroogd en klonterig geworden (zooals dat bij eieren, die lang hebben gelegen, het geval is) doch bestond uit de dunne, onbeschrijfelijk onaangenaam riekende, vloeistof, die steeds in onbevruchte eieren, die in het

¹⁾ Oölogia Neerlandica, t/o pl. 140.

²⁾ Die Eier der Vögel Mittel-Europas, p. 479.

nest zijn achtergebleven, wordt aangetroffen. Het uitblazen leverde dan ook (behalve een minder prettige streeling mijner reukorganen) totaal geen moeilijkheden op, maar er kon, helaas, niet met absolute zekerheid worden vastgesteld, of het groote ei meer dan één dooier heeft bevat.

De afmetingen zijn echter buitengewoon merkwaardig en ik kan niet nalaten, den heer STRIJBOS hier nogmaals hartelijk dank te zeggen voor zijne welwillendheid, waardoor een zeer interessant legsel voor de wetenschap is bewaard.

Korte Mededeelingen.

Is de grauwe gans, *Anser anser* (L.), weer broedvogel in Nederland?

Toen ik den 12en Juni 1932 met een mijner vrienden een excursie maakte naar de Beer op de Hoek van Holland, vertelde opzichter DE JAGER mij, dat hij grauwe ganzen had gezien in het „Rietmoeras”, die, volgens hem, zich gedroegen alsof zij eieren of jongen hadden. Een nest of iets dergelijks had hij tot nu toe nog niet kunnen vinden. Na direct naar het „Rietmoeras” te zijn gegaan op zijn aanduiding, bleek ik te doen te hebben met 2 grauwe ganzen. Hun gedrag was wel in het oog loopend. Het ontbrak mij dien dag aan tijd om verdere nasporingen te doen. 14 Juni ben ik teruggekomen en had mijn zinnen op deze vogels gezet. Eerst kon ik de vogels niet te zien krijgen. Wel gelukte het mij terloops een nest van de bruine kiekendief, *Circus ae. aeruginosus* (L.), met 1 ei te vinden. Ten slotte was ik op de goede plaats aangeland en ik bleek mij eerst belangrijk in het terrein vergist te hebben.

Het volgende viel mij bij het waarnemen van de ganzen op: 1°: dat zij steeds om ons heen bleven vliegen in een cirkel met een straal van ± 25 M. Dit is iets ongekennds voor de anders schuwe vogel. 2°: dat zij zéér zenuwachtig waren, maar overigens geen geluiden maakten. 3°: dat zij allerlei vliegkunstjes maakten om ons af te leiden, zooals met hangende vleugels neerstrijken, zweven e.d.